

mulig maatte ville bygge, lagte hen til et andet Sted, og at disse Marker skulle bruges paa en ganske anden Maade, saa har Kommunen til den Tid Haand i Haand med Lovgivningsmagten. Det støder mig i høj Grad. Jeg tror derfor at kunne sige, at hvis vi paa dette Tidspunkt skulde gaa til den endelige Afgørelse, maatte jeg stemme imod Overenskomsten. Der er ogsaa en anden Ting, der støder mig noget, nemlig dette Lejeforhold, som Militæretaten kommer ind i med Henhyn til en Del af Blegdams- og Østerfælled. Militæretaten faar Ret til at bruge til disse Dele af Fællederne for 90 Kr. pr. Td. Land aarlig, men Kommunen — og ogsaa Staten — har Ret til Opligelse med et Mars Barjel. Nu er det klart, at Kommunen vil benytte denne Opligelsesret i det Øjeblik, den kan begynde at bruge Fællederne til Byggegrunde og saaledes gøre en bedre Anvendelse af sine Fælleder. Det vilde enhver Kommune gøre, og det vil ogsaa Kjøbenhavns Kommune gøre. Men der er intet oplyst for os om, hvor Militæretaten saa skal hen med sine Soldater og med sine Sager, og der er intet oplyst om, naar det Tidspunkt kan indtræffe. Disse Grunde — det er et kort Resumé, jeg har givet — vilde for mig i Øjeblikket være afgørende, tror jeg, til at stemme imod Overenskomsten. Men nu staar Sagen jo saaledes, at den kan komme videre, og at vi gennem et Udvalg kunne faa en hel Del Oplysninger. Derfor forbeholde mine Meningsfæller og jeg os vort Standpunkt, indtil Sagen kommer for igen.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmændene for Denes Amts 7de Valgkreds har begæret Ordet for 3dje Gang. Dertil behøves Tingets Samtykke. Hvis ingen forlanger Afstemning (Ophold), har det ærede Medlem Ordet.

S. Holm: Det er kun nogle faa Bemærkninger, jeg gerne vil gøre til det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes). Jeg deler med ham Duffet om, at Tingets yngre Medlemmer, de unge, som han talte om, ikke blive forblændede ved denne Sags Behandling. Han frygtede for, at der skulde komme noget frem, som han endogsaa kunde betegne som Humbug, og det kunde forville deres Blikke. Jeg vil gerne gøre mit til, at hverken de unge eller de gamle Medlemmer af Tinget forblændes, og derfor skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Vangeland. Det ærede Medlem udtalte, at den Kommission, der har været nedsat, skulde have den Opgave at foran-

stalle en Undersøgelse af samtlige disse Forhold, men, sagde han, det har den ikke gjort, den er ikke færdig dermed, som jeg tillod mig at indskyde. Derfor er det altsaa for tidligt, at det ærede Medlem kommer frem dermed, men det ærede Medlem havde saa travlt — jeg antager, at det var, fordi vi ere saa langt henne i Forhandlingen — at han glemte at læse til Ende, hvad han begyndte at læse. I alt Fald var det paa et for ham meget heldigt Punkt, at han standsede. Der staar nemlig, at vi forlangte, at Regeringen skulde undersøge samtlige disse Forhold, men saa forlangte det ærede Medlem og jeg og de andre, der sad i Udvalget, at den „særlig skulde undersøge det Spørgsmaal, som oven for var berørt, Muligheden af at løse de forfælske Byggeforetagender, der nu vare satte i Forbindelse med Fælledsagen, ud af denne Forbindelse“. Dette var den særlige Opgave, vi gav Kommissionen, og derfor tog den naturligvis først fat paa dette, idet den mente, at naar Folketinget havde ønsket at faa dette Forhold særlig behøft, burde man først klare det. Det er det, vi have forøgt, idet vi have prøvet at løse denne Forbindelse, og vi have da vist, af hvilke Grunde man ikke kan lade Frederiks Hospital blive, hvor det er, hvorfor man ikke kan benytte de private Grunde, som have været paa Tale, og hvorfor man mener, at der maa søges en ny Overenskomst med Kommunen. Det var meget uheldigt for det ærede Medlem, at han glemte denne særlige Opgave for Kommissionen; havde han husket den, kunde han have sparet en Del af sin Tale. Men hvad der er mere mærkeligt, er, at det ærede Medlem nu er saa tvivlende om Nødvendigheden af Flytningen af Frederiks Hospital og saa tvivlende over for denne Overenskomst, thi det ærede Medlem har staaet paa et helt andet Standpunkt tidligere. I den Henseende behøver jeg ikke at henvise til, hvad det ærede Medlem har sagt i Udvalget eller til os privat; jeg kunde fortælle ganske interessante Historier derom, men det vil jeg ikke, thi jeg kan henholde mig ganske simpelt til, hvad der staar paa Tryk. Det ærede Medlem kan maaste sige, at det staar ikke paa Tryk i Rigsdagstidenden. Der er nemlig stet en mærkelig Ting. Den Beretning, som Udvalget afgav sidste Gang, da det ærede Medlems Bemærkninger havde ledelsen af Udvalgets Arbejder, blev afleveret paa Tingets Bord den 31te Marts 1891; men jeg i alt Fald har ikke kunnet finde den i Tillæg B til Rigsdagstidenden. Det er muligt, at det hænger saaledes sammen, at den først blev afleveret paa Tingets Bord, efter at vi